

[Finansministeren]

skudtet på betalingsbalancen nødvendiggør, at den offentlige efterspørgsel holdes konstant i de kommende år. Det skaber samtidig mulighed for at tilbagebetale statsgælden, som nu udgør ca. 425 mia kr.

Der må derfor fortsat føres en stram offentlig udgiftspolitik, hvor der gennem omstilling og omprioritering skabes den fornødne plads til reformer og forbedringer af de offentlige ydelser – inden for en uændret samlet udgiftsramme. Øget anvendelse af betaling for offentlige serviceydelser vil være et vigtigt bidrag til at fastholde rammen for de offentlige udgifter.

Den faste udgiftspolitik, der har været ført siden firkløverregeringens tiltræden, har sammen med væksten i produktion og beskæftigelse i den private sektor muliggjort et faldende offentligt udgiftstryk. De offentlige udgifters andel af bruttonationalproduktet er således faldet fra over 62 pct. i 1983 til 57 pct. i 1986 og forventes at falde yderligere til 56 pct. i 1987. Fraregnet renteudgifterne er udgiftstrykket faldet fra 54 pct. i 1983 til 48 pct. på det kommende finanslovsforslag. Hermed er der skabt et godt grundlag for en fortsat stærk vækst i den private sektor.

Med fælleserklæringen fra regeringen og de kommunale parter af 13. maj 1986 ligger rammen for de kommunale udgifter i 1987 og 1988 også fast. For hvert af de to år fastlægges rammen for driftsudgifterne som gennemsnittet af udgifterne i de to foregående regnskabsår. Hertil kommer korrektion for mer- og mindreudgifter som følge af ny lovgivning, den demografiske udvikling samt virkningen af arbejdstidsforkortelsen i 1987. Viser det sig, at det endelige regnskab for 1987 og 1988 overstiger udgiftsrammen, skal de kommuner, der overskrider henstillingen, deponere et tilsvarende beløb i Nationalbanken i 4 år uden renter, hvorefter det tilbagebetales over tre år, idet beløbene de sidste tre år forrentes.

For anlægsudgifternes vedkommende må kommunernes anlægsaktivitet tilpasses inden for de rammer, som samfundsøkonomien muliggør. Det er derfor aftalt med de kommunale parter, at der optages forhandling til oktober – når de kommunale budgetter foreligger – hvis det måtte vise sig, at der er overophedning i bygge- og anlægssektoren.

Med fælleserklæringen er der skabt grundlag for, at de kommunale driftsudgifter både

i 1987 og 1988 fastholdes på et niveau, der svarer til gennemsnittet af regnskaberne for 1985 og 1986.

Med finanslovsforslaget for 1987 fastholder staten de tre foregående års udgiftspolitiske nulvækst. Finanslovsforslaget for 1988 vil blive udarbejdet efter samme retningslinjer.

Der er herved skabt klare retningslinjer for den samlede offentlige udgiftspolitik mere end to år frem, således at den øgede tilgang af arbejdskraft og andre ressourcer kan anvendes til at sikre en stor og konkurrence-dygtig privat sektor. Det er en afgørende forudsætning for en øget eksport og forbedring af betalingsbalancen.

Finanslovsforslaget for 1987.

Finanslovsforslaget for 1987 er udarbejdet i umiddelbar forlængelse af de seneste års udgiftspolitiske linje. Målet er at sikre en velfungerende offentlig sektor med fastholdelse af uændrede udgifter i både staten og kommunerne. Som i de foregående år blev der forud for udmeldingen af ministeriernes totalrammer fastsat et udgiftspolitisk måltal, som det samlede finanslovsforslag skulle holdes inden for. I overensstemmelse med den udgiftspolitiske målsætning om uændret udgiftsniveau blev måltallet for 1987 fastsat til 193,4 mia kr. på grundlag af det oprindelige måltal for 1986 på 185 mia kr. De særlige besparelser på 1½ mia kr., der blev gennemført ved justeringen af den økonomiske politik i december 1985, videreføres ikke i måltallet for 1987.

Måltallet og de enkelte bidrag til finanslovsforslaget er for første gang budgetteret i løbende priser, dvs. i det forventede gennemsnitlige pris- og lønniveau for 1987. Ved at budgettere i løbende priser tilskyndes de enkelte institutioner til større omkostningsbevidsthed ved køb af varer og tjenesteydelser, og der muliggøres en større gennemskuelighed af budgetterne.

Pris- og lønforudsætningerne for det foreliggende finanslovsforslag svarer til de budgetteringsforudsætninger, der blev lagt til grund ved udarbejdelsen af totalrammerne i februar. Inden vedtagelsen af finanslovsforslaget vil der blive foretaget en endelig vurdering af pris- og lønudviklingen til brug for en justering af rammerne. Denne justering vil blive indbudgetteret ved de afsluttende æn-